

китайците сж писале такива сжщо знакове, каквито и египтяните. Днесъ не е вече така. Днесъ китайската писменостъ е сжставена отъ множество знакове, които иматъ извѣстенъ смисалъ и които виражаватъ отдѣлни думи. Отдѣлните знакове, които би имале свои звукове, като, напримѣръ, буквите въ нашата азбука, у тоя народъ нѣматъ никакво значение. У китайците за сѣко едно понятие сжществува отдѣленъ знакъ, който нѣма никаква свжръзка съ звуковете, а за нѣкои думи, които са употребляватъ въ различенъ смисалъ, тие иматъ толкова отдѣлни знакове, колкото и значения. Ето защо китайците употребляватъ до 100,000 писмени знакове, когато за тѣхниятъ езикъ би биле достаточни отъ 20 до 30 букви. Разбира се, че ако е сичкото това така, то да са научи човѣкъ да чете и да пише китайски е мжчно, — той трѣба да употреби почти половината отъ животътъ си. Още по-тѣшко са четатъ *клинообразните писмена* на старовременните вавилоняне и ассирияне, въ които единъ и сжщи знакъ, т. е. единъ и сжщи клинъ означава различни думи и различни понятия. Така, напримѣръ, ако тоя клинъ е написанъ нагоре, то означава небо, ако е написанъ надолу, той означава земя, ако е написанъ криво, означава зло, двата клина означаватъ крака, трите — вода и т. н. Малките, широките, дългите, забитите единъ въ други, полѣгатите, тжпите, острите и пр. клинове така сжщо иматъ различни значения. Тие писмена са срѣщатъ най-много по развалините на Вавилония и на Ассирия. И до днесъ още сж са сжхраниле цѣли стѣни, които сж исписани съ подобни писмена. Изъ много признаци са види, че